

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

מעילה-חטאת העוף		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(ויקרא ב') מסלתה ומשמנה על כל לבונתה - פרט שחסרה סלתה, וחסרה שמנה, וחסרה לבונתה	והתניא:	■	ז									
התם כתיב והנותרת - קרא יתירא הכא כתיב.	אמרי:		!									
אחד חטאת העוף אחד עולת העוף שמלקן ומיצה דמן חוץ למקומן - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנן - פיגול וחיובין עליו כרת	מתיב אבוא דר' אבין לרב הונא:								■	ז		
קתני מיהת מיצה דמן										ז		
הוא מותיב לה, והוא מפרק לה: לצדדין קתני.	[רב אחא בריה דרבא]									!		
שאם נשאר בדם	גופא, תנא דבי רבי ישמעאל:											■
שיריים מעכבין	והא תנא דבי רבי ישמעאל התם:											■
מיצוי חטאת העוף איכא בנייהן	ואמר רב פפא:											■
תרי תנאי וליבא דרבי ישמעאל										!		
עולת העוף מועלין בה משהוקדשה.												■
נמלקה - הוכשרה ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה.												■
מיצה דמה חיובין עליו משום פיגול, נותר, וטמא, ומועלין בה עד שתצא לבית הדשן.												■
פריים הנשרפים ושעירים הנשרפים - מועלין בהן משהוקדשו.												■
נשחטו - הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה.												■
הזזה דמן - חיובין עליהן משום פיגול נותר וטמא, ומועלין בהן בבית הדשן עד שיתך הבשר.												■
העולה מועלין בה משהוקדשה												■
נשחטה - הוכשרה ליפסל בטבול יום, ובמחוסר כפורים, ובלינה.												■
משנזרק דמה - חיובין עליה משום פיגול נותר וטמא, ואין מועלין בעורות, אבל מועלין בבשר עד שתצא לבית הדשן.												■
חטאת ואשם וזבחי שלמי ציבור מועלין בהן משהוקדשו.												■
נשחטו - הוכשרו ליפסל בטבול יום, ובמחוסר כפורים, ובלינה.												■
נזרק דמן - חיובין עליהן משום פיגול נותר וטמא, אין מועלין בבשר, אבל מועלין באימוריהן עד שיצאו לבית הדשן.												■
שתי הלחם מועלין בהן משהוקדשו.												■
קרמו בתנור - הוכשרו ליפסל בטבול יום, ובמחוסר כפורים, ולישחוט עליהן את הזבח												■
נזרק דמן של כבשים - חיובין עליהן משום פיגול, נותר, וטמא, ואין בהן מעילה.												■
לחם הפנים מועלין בו משהוקדשה.												■
קרם בתנור - הוכשר ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים, ולהסדר על גבי השולחן.												■
קרבו הבויכין - חיובין עליו משום פיגול נותר וטמא, ואין בו מעילה.												■
המנחות מועלין בהן משהוקדשו												■
קדשו בכלי - הוכשרו ליפסל בטבול יום, ובמחוסר כפורים, ובלינה.												■
קרב הקומץ - חיובין עליו משום פיגול נותר וטמא, ואין מועלין בשירים, אבל מועלין בקומץ עד שיצא לבית הדשן:												■

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מעילה-חטאת העוף		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הנהגה מאפר תפוח שעל גבי המזבח, רב אמר: אין מועלין בו	איתמר: [רב]									♣	♣	◇
מועלין בו.	רבי יוחנן:									♣	♣	◇
לפני תרומת הדשן - כולי עלמא לא פליגי דמועלין בו, כי פליגי - לאחר תרומת הדשן										♣		◇
אין מועלין בו - הרי נעשה מצותו	רב:									♣	♣	◇
כיון דכתיב (ויקרא ו') ולבש הכהן מדו בד וגו' - כיון דצריך לבגדי כהונה בקדושתיה קאי.	רבי יוחנן:									♣	♣	◇
מועלין בהן עד שתצא לבית הדשן	תנן:									♣	♣	◇
קשיא לרב										♣		◇
אימא עד שתראה לבית הדשן.	אמר לך רב:									!		◇
וכולן שפקעו מעל גבי המזבח - לא יחזיר, וכן גחלת שפקעה מעל גבי המזבח - לא יחזיר	מיתבי:									♣	♣	◇
הא על גבי המזבח - יחזיר										♣		◇
בשלמא לר' יוחנן - ניחא, אלא לרב קשיא										♣		◇
שאני גחלת דאית ביה מששא.	אמר לך רב:									!		◇
טעמא משום גחלת - דאית ביה מששא, הא אפר דלית ביה מששא - אפילו לגבי מזבח אין מועלין בו	איכא דאמר לה להך גיסא:									♣	♣	◇
בשלמא לרב - ניחא, אלא לרבי יוחנן קשיא										♣		◇
הוא הדין דאפילו אפר, והיינו טעמא דקתני גחלת, קאתי לאשמועינן דאפילו גחלת דאית בה מששא, כי פקעה מעל גבי המזבח - לא יחזיר.	אמר לך רבי יוחנן:									!		◇
הנהגה מבשר קדשי לפני זריקת דמים, ואמורי קדשים קלים לאחר זריקת דמים, רב אמר: מה שנהגה יפלו לנדבה	איתמר: [רב]									♣	♣	◇
יביא דבר שכולו למזבח.	לוי:									♣	♣	◇
תניא כוותיה דלוי										♣		◇
מעילה זו להיכן הולכת? הלמידין לפני חכמים אמרים: יביא דבר שכולו למזבח, מאי ניהו - קטרת.	[תניא - הלמידין לפני חכמים]									♣	♣	◇
תניא כוותיה דרב:										♣		◇
הנהגה מדמי חטאת ומדמי אשם, עד שלא קרבה חטאתו - יוסיף ויביא חטאתו, ועד שלא קרבה אשמו - יוסיף ויביא אשמו. קרב חטאתו - ילכו לים המלח, כבר קרב אשמו - יפלו לנדבה.	[תניא]									♣	♣	◇
הנהגה מקדשי קדשים לפני זריקת דמים, ואמורי קדשים קלים לאחר זריקת דמים - מה שנהגה יפלו לנדבה.										♣	♣	◇
כל קרבנות המזבח - למזבח, קרבנות קדשי בדיק הבית - לבדוק הבית, קרבנות צבור - לנדבת צבור.										♣	♣	◇
הא גופה קשיא: עד שלא קרבה חטאתו - יוסיף ויביא חטאתו, משקרבה חטאתו - ילכו לים המלח										♣		◇
כל קרבנות המזבח - למזבח	וקתני:									♣		◇
ול"ש דאיכפור בעלים, ול"ש היכא דלא איכפור										♣		◇
רישא ר' שמעון היא										!		◇
כל חטאת שכיפרו בעליה - תמות.	דאמר: [רבי שמעון]									♣	!	◇